

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม
เรื่อง ตลาดพ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม ว่าด้วยเรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อควบคุมกิจการตลาดและ
สุขลักษณะของตลาด ให้เป็นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผล

โดยที่การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการ
ตลาดตามที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการปัจจุบันประกอบกับได้มี
กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ ว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกมาบังคับใช้และให้ยกเลิก กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้นเพื่อคุ้มครอง
สุขภาพอนามัยของประชาชนให้ได้บริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย รวมทั้งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุน
นโยบายของรัฐบาลเรื่อง “อาหารปลอดภัย” สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุม
หรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ตลอดจนกำหนดมาตรฐานสถานะความเป็นอยู่ที่
เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีการเพื่อดำเนินการตรวจสอบ ควบคุม หรือกำกับดูแล และ
แก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม เรื่องตลาดพ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคมว่าด้วยตลาด

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังนั้นเทศบาลตำบลสังคม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสังคม และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคมเรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสังคมตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการเทศบาลตำบลสังคม แล้ว ๗ วัน (ออกตามความใน ม. ๖๓ พ.ร.บ. เทศบาล)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐ บรรดาเทศบัญญัติประกาศ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้า ใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ยวง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด (บัญญัติตาม ม. ๔ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกินดื่ม อด หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายสำหรับ ใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุประสงค์เพื่อแปรรูปอาหาร สีส และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

"อาหารสด" หมายความว่าอาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด(บัญญัติตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามความใน พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

"อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ" หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า (บัญญัติตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามความใน พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

"อาหารแปรรูป" หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดองหรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

"อาหารปรุงสำเร็จ" หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุงจนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท(บัญญัติตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามความใน พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

"แผงจำหน่ายอาหาร" หมายความว่า แผงหรือสถานที่ที่มีการปรุง ประกอบอาหารจนสำเร็จที่ผู้บริโภคสามารถซื้อบริโภคได้ โดยจะมีการล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะอุปกรณ์ด้วย

"การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล" หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคารแผงขายของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน (ถ้ามี)รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่างๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลมูลฝอย หยากไย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรคและกำจัดสัตว์พาหะนำโรคทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด(บัญญัติตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาดพ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามความในพ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"มูลฝอย" หมายความว่าเศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่บรรจุอาหาร ถัง มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นและให้รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรือ เป็นอันตรายจากชุมชน

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสังคม

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นการเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่นแห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคมและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้(บัญญัติตาม ม. ๓๔ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

หมวด ๒ ลักษณะของตลาด

ข้อ ๖ ตลาด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน

ส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน

ส่วนที่ ๒

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตรจากแหล่งที่น้ำรังเกียจและหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๑ ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๘ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะ ที่พักมูลฝอย และที่จอดรถตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๙ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องจัดให้มีอาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้า-ออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตรอย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวรมั่นคง แข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟและแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้นๆ

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวรแข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขัง

(๕) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกั้นหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวรหรือเป็นตาข่ายลวด แข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์เช่นสุนัขไม่ให้เข้าตลาดได้

(๗) มีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอเหมาะสมและไม่มีการกักเก็บ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(๙) แผงขายสินค้าทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงและทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และมีทางเข้าออกแผงของผู้ขายของสะดวก มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผง

(๑๐) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างพอเพียงสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย

(๑๐.๑) ต้องจัดให้มีที่ล้าง อาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมี ก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง โดยเศษของ ๓๐ แผงถ้าเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(๑๐.๒) ต้องจัดให้มีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ข้ำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๑๐.๓) ต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้ในกรณี ที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป โดยต้องมีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผง อาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) มีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวรเรียบ ทางระบายน้ำภายในตลาดต้องมีตะแกรงปิดที่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ง่ายส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยูและมีตะแกรงปิดที่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ง่ายมีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียโดยน้ำทิ้งที่ต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเว้นแต่จะได้จัดส่งน้ำเสียไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นโดยชำระค่าบริการตามอัตราของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๑๒) ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารติดตั้งไว้ในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

(๑๓) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๐ ที่ขนถ่ายสินค้าต้องจัดให้มีและอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะมีพื้นที่เพียงพอ สำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวันและสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ ๑๑ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะและอ่างล้างมือต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ สุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาดหรือในกรณีที่อยู่ในอาคารต้องแยกเป็นสัดส่วน เฉพาะ

(๒) มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกักซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์และแมลง พาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(๓) ห้องส้วมต้องสร้างด้วยวัสดุทนทานและทำความสะอาดง่ายมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อย กว่า ๐.๙๐ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า ๐.๙๐เมตร ประตูเป็นชนิดเปิดออก และมีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง

(๔) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคานหรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า ๒.๐๐เมตรและต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลม ระบายอากาศ

(๕) พื้นห้องส้วมต้องเรียบ ไม่ลื่น มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑:๑๐๐และไม่มีน้ำขังมีจุด ระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง

(๖) มีที่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกักซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑:๑๐

(๗) มีที่อระบายก๊าซ ณ จุดฐานของโถส้วมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒.๕๐เซนติเมตร สูงเหนือหลังค้ำ้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในห้องส้วมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ลักซ์

(๙) จัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง รวมทั้งจัด ให้มีการทำความสะอาดและเก็บมูลฝอยเป็นประจำทุกวัน

(๑๐) ห้องส้วมหญิงต้องมีภาชนะ รองรับและมีวัสดุห่อผ้าอนามัยโดยเฉพาะ

(๑๑) ที่ถ่ายปัสสาวะชายต้องเป็นวัสดุเคลือบหรือโลหะไม่เป็นสนิม และมีน้ำสำหรับชำระล้างตลอดเวลาที่ใช้

ข้อ ๑๒ จำนวนส้วมที่ถ่ายปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๓ ที่พักรวมมูลฝอยต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นชอบตามความเหมาะสมของตลาดนั้น ๆ และตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ ๑๔ ที่จอดรถต้องจัดให้มีตามความเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๕ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม และให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของห้องส้วมที่ถ่ายปัสสาวะอ่างล้างมือ และที่พักรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๑๖ บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) พื้นต้องเรียบแข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขัง

(๒) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาหลังคาหรือโครงสร้างที่ไม่ถาวร โครงเหล็ก โครงผ้าใบ ผ้าเต็นท์ รั่ม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันต้องทำด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง

(๓) แผงขายสินค้าต้องทำด้วยวัสดุเรียบ ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตรอาจเป็นแผงที่พับเก็บได้และมีบริเวณสำหรับผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า ๗๐ เซนติเมตร

(๔) ทางเดินในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๕) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอและจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะสำหรับอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จด้วย

(๖) จัดให้มีทางระบายน้ำเฉพาะจุดที่มีการล้างสำหรับบริเวณที่มีการจำหน่ายอาหารสด อาหารสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารในตลาด โดยทำเป็นแบบเปิดทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวกมีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมันบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกจากตลาดสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ต้องไม่ระบายน้ำสู่แหล่งน้ำสาธารณะและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียงหากมีพื้นที่ตลาดเกิน

๒,๕๐๐ ตารางเมตร จะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

ข้อ ๑๗ ส้วมที่ถ่ายปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๑๑ (๒) - (๑๑) และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ และตั้งอยู่ในเขตที่เหมาะสมนอกบริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งแผงขายสินค้า เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ภายในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ที่พักรวมมูลฝอยต้องมี ลักษณะที่เหมาะสมและมีขนาดที่เพียงพอที่จะรองรับ ปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน, ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

หมวด ๓

การดำเนินกิจการตลาด

ข้อ ๑๙ การจัดวางสินค้าแต่ละประเภทในตลาด ต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนกันเพื่อ สะดวกในการดูแลรักษาความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหารสำหรับกรณีที่เป็นอาหารสดหรือ อาหารเนื้อสัตว์ชำแหละ ซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะต้องมีการกั้นไม่ให้ น้ำหรือของเหลวนั้น ไหลจากแผงลงสู่พื้นที่ตลาดและต้องจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับระบายน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำ

ข้อ ๒๐ กำหนดวันและเวลาการเปิดและปิดตลาด ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับการดูแลรักษาความ สะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร พื้น ผนังเพดาน ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ ก๊อกน้ำใช้ ระบบบำบัดน้ำเสีย อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปาเป็น ต้น และสาธารณูปโภคอื่นๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลรักษาที่พักรวมมูลฝอยให้ ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวันและล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(๔) จัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อดักมูลฝอย บ่อดัก ไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย มิให้มีกลิ่นเหม็น และต้องเปิดให้มีการใช้ได้ตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการ

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการรักษา ตลาดและการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาด ให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดขยะมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูล ฝอย รวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และ ดูแลที่เก็บรวบรวมหรือรองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาดใช้งานได้ดี และเปิดให้ใช้ ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหาร และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้าง ตลาดตามหลักสุขาภิบาลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันไม่ให้ น้ำของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือ ประเภทที่ ๒ ต้องไม่ทำการและต้องดูแลมิให้ผู้ใด กระทำการอันอาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด

- (๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (๓) ขำหรือฆ่าแหล่งสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะหรือสุกร ในตลาด รวมทั้งฆ่าหรือฆ่าแหล่งสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น
- (๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (๕) ถ่ายหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
- (๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน
- (๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด ๔

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ ๒๔ ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุขและเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะของตลาดดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (๒) การจัดหมวดหมู่ของสินค้า
- (๓) การดูแลรักษาความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน
- (๔) การเก็บกวาดรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (๕) การล้างตลาด
- (๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด
- (๗) ตรวจสอบสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๕ ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องจัดวางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้า หรือในขอบเขตที่จัดไว้ให้เท่านั้น ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า อันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าในลักษณะหรือมีความสูงจากพื้นตลาดจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ การวางและเก็บสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ ๒๖ ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกใส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนัง ที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบชนิดเอ
- (๒) ในระหว่างการขายต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

- (๓) มีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด
 (๔) ได้รับการตรวจสอบสภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรอง เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น และการรักษาความสะอาดของภาชนะน้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ลักษณะและประเภทของสินค้าที่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย
 (๒) อาหารสดที่เกิดการเน่าเสียได้ง่ายต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม
 (๓) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหารซึ่งมีการทำประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ด้านสุขาภิบาลอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด
 (๔) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จแล้วต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการหยิบจับและมีการปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและรักษาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

หมวด ๕

การควบคุมกิจการตลาดเอกชน และตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ

ข้อ ๒๘ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เกิดขึ้นในตลาดของเอกชนหรือตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดความเสียหายร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วนตาม บทบัญญัติมาตรา ๘ และมาตรา ๔๖ วรรคสอง พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) ผลการตรวจวิเคราะห์ทางจุลินทรีย์จากการเก็บตัวอย่างอาหาร ตัวอย่างพื้นผิวภาชนะ อุปกรณ์หรือจากมือผู้ขายในตลาดพบว่ามีเชื้อจุลินทรีย์ ที่ทำให้เกิดโรคได้หรือมีจุลินทรีย์ที่เป็นตัวชี้บ่งในปริมาณที่เกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนด

(๒) มีปริมาณสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน หรือแมลงสาบเกินกว่า สัตว์ที่กำหนดโดยวิธีการตรวจวัดตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ตลาดเป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส หัด คางทูม วัณโรค โรคเรื้อน ไวรัสตับอักเสบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจาก สัตว์ และโรคอื่นที่ต้องแจ้งความ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โดยพบว่าผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของในตลาดเป็นโรคติดต่อ หรือพบว่าผู้ป่วยโรคติดต่อซึ่งยืนยันว่าบริโภคอาหารหรือได้รับเชื้อโรคมาจากตลาดนั้น หรือตรวจพบเชื้อโรคที่ทำให้เกิดการระบาดของโรคในสินค้าที่จำหน่ายในตลาดนั้น

(๔) ถังเกรอะหรือถังบำบัดสิ่งปฏิกูลเกิดรั่วไหลออกสู่สิ่งแวดล้อมจนอาจเป็นแหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรคหรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

หมวด ๖ ใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ และชำระค่าธรรมเนียมตามประกาศเทศบาลตำบลสังคมกำหนด พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลสังคมประกาศกำหนด (ออกตามความใน ม.๕๔ พรบ.การ

สาธารณสุข๒๕๓๕)

ข้อ ๓๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ดูแลและบริหารจัดการตลาดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (๒) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลสังคมประกาศกำหนด (ออกตามความใน ม.๕๔ พ.ร.บ. การ

สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

ข้อ ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์(ออกตามความใน ม.๕๔ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

ข้อ ๓๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสังคมเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๙ และ ข้อ ๓๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสีย ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระไว้ แต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลสังคม

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย
- (๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อบังคับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสาธารณะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดย

ทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่ เปิดเผยให้เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกรงาน
ของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิด
คำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก
ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

ข้อ ๔๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้
ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของ
เทศบาลตำบลสังคม ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามกำหนดไว้ในบทกำหนด
โทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๔ ความในข้อ ๙(๑) (๕) (๖) (๗) (๑๐) (๑๒) และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับผู้ได้รับ
ใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ขึ้นก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบท
กำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๖ ให้นายเทศมนตรีตำบลสังคม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ

(นายบุญทรง บุตรศรี)
นายเทศมนตรีตำบลสังคม

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายรัฐฐะ สิริธรงค์ศรี)
นายอำเภอสังคม

ประกาศเทศบาลตำบลสังคม
เรื่อง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งตลาดและค่าวางขายของ

เพื่อให้การดำเนินการเป็นตามกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม การให้บริการเก็บขน และ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกตามความพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ ข้อ ๒๙ เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลสังคม เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออก
ประกาศ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และ ค่าวางขายของ ตลาด ดังนี้

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และ ค่าวางขายของ ตลาด

๑. ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
๒. อัตราค่าอนุญาตเข้าขายของในตลาดสด	ฉบับละ	๕๐ บาท/ปี
๓. อัตราค่าเช่าอาคารในตลาดสด	ตารางเมตรละ	๕๐ บาท/ปี
๔. อัตราค่าวางของขายในตลาดสด สำหรับร้านค้าเร่ขายของเบ็ดเตล็ด	ตารางเมตรละ	๒๐ บาท/ครั้ง
๕. อัตราค่าวางของขายในตลาดสด สำหรับร้านค้าประจำ	ตารางเมตรละ	๑๐ บาท/วัน

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ

(นายบุญเรียง บุตรศรี)
นายเทศมนตรีตำบลสังคม